

**D. DIONYSII // A RICKEL CARTHVSIANI, // de perfecto
mundi contemptu, // ut pius ita utilissimus heptalo- // gus**

Dionysius <der Kartäuser>

Coloniae, Nov. 1530

De pœnis inferni.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55472)

judicium, non minus isto singulis præmeditadū ac metuendum, dum videlicet anima a corpore exiens, ad Christi repente tribunal protrahitur: illicque astantibus et accusantibus malignis spiritibus iudicatur.

De pœnis inferni. Art. XIII

Vena modū inenarrabilis est beatitudo sanctorum in cœlo: sic prorsus ineffabilis est miseria reproborum in inferno. Quid ergo de ineffabili fari præsumo? Sed ad incitandū timorem, paulisper balbutiendo loquor quod desidero. Est enim in inferno in primis animarum ac dæmonum, inconuertibilis auersio mentis a deo, cui correspondet pœna damni: scilicet carentia visionis diuinæ, quæ est summa infelicitas. Et quoniam in mortali peccato descendunt vel recesserunt, perseverat in eis inauertibilis conuersio ad bonum creatum, atque caducum in quo sibi finem statuerunt, & plus quam summum bonum dilexerunt: & hoc est eis æternus cruciatus, quod tali bono frui nequeunt, neque in ipsius illicito vsu delitari, sicut optauerant possunt. Itaque æternaliter obstinati manent in malo: nec deum diligunt, sed odiunt atque blasphemant. Quoniam ergo in peccato mortali propter contemptum immensi dei, est infinita enormitas, est in inferno interminabilis pœna: & quia reprobis illi miserrimi sunt vasa iræ, in quibus rigor atque seueritas diuinæ iustitiæ ostenduntur ac patent: ideo secundum magnitudinem diuinæ æquitatis, iuste torquentur: et cum sint deo odibiles, sempiternæ obliuioni traduntur, nec unquam miserabitur eorum creator. Vnde cū pœna

Feria quinta
meditanda.

Sap. 14

b v ignis

Dānatorū ignis pœnalissima & maxima sit, primum præ
tormenta: puumq; miserorum tormentum est ignis æternus.

Nunc ergo redi o anima ad te, & a distractionibus te elongans: intuere impiorū tormenta, quatinus a quorum miserando collegio separati vis post vitam hanc in supplicio, ab eorū quoq; peccatis atq; delictis abstinere studeas in hoc mundo.

Iob. 10 Inspice oculis internis carcerem metuenti iudicis, vt creditur in medio terræ situm: vide illic terram tenebrosam & operam mortis; caliginem, in qua densissime ac palpabiles tenebrę, in qua vmbra mortis & nullus ordo: sed sempiternus horror, perennis desperatio, atq; amarissima omnium boni desolatio habitant. Certa est ibi æterna damnatio, & quicquid desiderabile, iucundū que existit, longissime & perpetuo abest: quicquid autem odibile est, atq; pœnosum, inuita biliter adest. Audi illic vlulatum & gemitum, singultum atq; blasphemiam, miserandissimorum reproborum, præ doloris ac desperationis horrore ac magnitudine linguas suas manducantium, deumq; cœli maledicentium, atq; blasphemantium. Ibunt enim a calore nimio ad aquas multum.

Marc. 9 Ignis quoq; eorum nō extinguetur, nec vermis morietur. Inuocabunt mortem, & fugiet ab eis. **Iob. 3** Erit ibi horribilis aspectus dæmonum, et mutus rancor, ac summa inuidia singulorum: nullusq; se tunc illi amplius odibunt in supplicio, quicquid familiarius consentiunt in peccato. Intolerabilis aderit foetor, & gemēs societas, pressura, & calidissima flāma, atq; inexcogitabile frigus. Opera quæ nunquam finiris, nūquam abbreviantur, nunquam minueris. O infelix consortium, vbi vnusquisque alterius auget tormentum. Si haec o boni

bone frater intente pensemus, non solum nō oblectabunt voluptates carnales, neq; de eo tantum lætabimur, gratiasque agemus: q̄ ab hoc nequam seculo erepti sumus: sed & miseris quoque mundi amatoribus vehementissime cōpartimur, atq; pro eis affectuosius diuinam bonitatem precabimur. Insuper ad nihilum deducetur in conspectu nostro malignus: timentes autē dominum glorificabimus.

Psalm. 14.

De passione Christi. Art. XV.

Feria sex. meditatio.

Scire cupis, quali te Christus charitate dilexit: intende quanta pro tua salute pertulerit. Proinde si peccati grauitatem, enormitatemq; agnoscere opras: cōtemplare quia aliter peccatum mundi tolli non potuit, nisi ipse mundi creator, verusq; deus, id ipsum incarnatus proprio sanguine aboleret: & ita cogitans, Christū diligere, & peccata abominari incipies. Acerbiter ac varietatem passionis domini tui, tibi sub pectore tuo tanquam fasciculum myrrhæ reconde: & ne tantæ charitati ingratus sis, quotidie eam deuotissima recale mente: atque in ea vide & disce, quid te oporteat facere: quomodo pati aduersa, & Christi imitari vestigia, seruum eius condeceat. Recordare itaq; illius sacratissimæ nouissimæ coenæ, & quomō in ea charitatē edocuit, tā ȳbo q̄ ope. Verbo qdē dū dixit, Mā datū nouū do vobis, ut diligatis inuicē. Opere autē dū propriū corpus in cibū, & sanguinē dedit in potū. Quēadmodū etiā in ea humilitatē summe instruxit. Discipulorū abluēs, tergēsq; pedes: et id nobis imitari præcipiēs. Deniq; quō factus in agonia plixius orauit, et factus est sudor eius sicut

1. Pet. 2
1. Jac. 2

Iohan. 13
Luc. 22
Iohan. 13

Luc. 22
gutta Luc. 22